

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Gliwicach Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Kamilla Gos-Górska

Protokolant: Sabina Drewniak - Szczepiek

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2016 roku w Gliwicach

na rozprawie sprawy z powództwa **Wspólnoty (...) położonej w G. przy ul. (...)**

przeciwko **B. W.**

o nakazanie, upoważnienie i zapłatę

- 1) umarza postępowanie w zakresie żądania zasądzenia kwoty 1.296,81 zł (tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt sześć złotych i 81/100);
- 2) nakazuje pozwanemu B. W. usunięcie na własny koszt wad w wykonanej przez pozwanego nawierzchni z kostki brukowej podwórza przy ul. (...) w G. poprzez wykonanie następujących prac:
 - a) rozebranie krawężników betonowych (15x30 cm) na podsypce piaskowej;
 - b) ręczne rozebranie nawierzchni z tłuczni kamiennego o grubości 15 cm (obmiar $6,48 \times 0,5 = 3,240 \text{ m}^2$);
 - c) rozebranie nawierzchni z kostki brukowej betonowej na podsypce piaskowej (obmiar $186,31 \times 65\% = 121,102 \text{ m}^2$);
 - d) rozebranie nawierzchni z kostki brukowej na podsypce cementowo - piaskowej w progu (obmiar $0,2 \times 1,10 = 0,220 \text{ m}^2$);
 - e) wyrównanie istniejącej podbudowy tłuczniem kamiennym sortowanym z zagęszczeniem mechanicznym o średniej grubości warstwy po zagęszczeniu do 10 cm przy murze (obmiar $6,138 \text{ m}^3$);
 - f) wykonanie podsypki piaskowej z zagęszczeniem ręcznym o grubości warstwy 3 cm po zagęszczeniu (obmiar $61,380 \text{ m}^2$);
 - g) wykonanie krawężników najazdowych wtopionych o wymiarach 12 x 25 cm na podsypce cementowo-piaskowej (obmiar 1,0 m);
 - h) wykonanie zwykłej betonowej ławy pod krawężniki (obmiar $[5,08 + 1,40] \times [0,20 \times 0,40] = 0,518 \text{ m}^3$);
 - i) wykonanie krawężników najazdowych betonowych wtopionych, o wymiarach 12x25 cm na podsypce cementowo-piaskowej (obmiar $5,08 + 1,40 = 6,480 \text{ m}$);
 - j) wykonanie nawierzchni z kostki brukowej betonowej o grubości 8 cm na podsypce piaskowej z materiału z odzysku w 90% (obmiar $121,102 \text{ m}^2$);

k) wykonanie nawierzchni z kostki brukowej betonowej o grubości 8 cm na podsypce cementowo - piaskowej w progu wejścia (obmiar 0,220 m²);

l) wywiezienie gruzu spryzmowanego samochodami samowyladowczymi (obmiar 1,810m³);

m) składowanie gruzu i ziemi (obmiar 1,810m³);

3) oddala powództwo w pozostałym zakresie;

4) zasądza od pozwanego B. W. na rzecz powódki Wspólnoty (...)położonej w G. przy ul. (...) kwotę 3.769 zł (trzy tysiące siedemset sześćdziesiąt dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

5) nakazuje pobrać od pozwanego B. W. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Gliwicach kwotę 70 zł (siedemdziesiąt złotych) tytułem wydatków na opinię biegłego, tymczasowo pokrytych ze środków Skarbu Państwa.

SSR Kamilla Gos-Górska

Sygn. akt I C 269/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 lutego 2014 r., sprecyzowanym pismami procesowymi z dnia 30 maja 2014 r. i z 15 grudnia 2015 r., Wspólnota (...) położonej w G. przy ulicy (...) wniosła o nakazanie pozwanemu B. W. usunięcia na własny koszt wad w wykonanej przez niego nawierzchni z kostki brukowej podwórka przy ulicy (...) w G. poprzez:

a) rozebranie krawężników betonowych (15 x 30 cm) na podsypce piaskowej;

b) ręczne rozebranie nawierzchni z tłuczni kamiennego o grubości 15 cm (obmiar 6,48 x 0,5 = 3,240 m²);

c) rozebranie nawierzchni z kostki brukowej betonowej na podsypce piaskowej (obmiar 186,31 x 65 % = 121,102 m²);

d) rozebranie nawierzchni z kostki brukowej na podsypce cementowo – piaskowej w progu (obmiar 0,2 x 1,10 = 0,220 m²);

e) wyrównanie istniejącej podbudowy tłuczniem kamiennym sortowanym z zagęszczeniem mechanicznym do uzyskania średniej grubości warstwy po zagęszczeniu do 10 cm przy murze (obmiar 6,138 m²);

f) wykonanie podsypki piaskowej z zagęszczeniem ręcznym do uzyskania 3 m grubości warstwy po zagęszczeniu (obmiar 61,380 m²)

g) wykonanie betonowych wtopionych krawężników najazdowych na podsypce cementowo – piaskowej o wymiarach 12 x 25 (obmiar 5,08 + 1,40 = 6,480 m);

h) wykonanie zwykłej betonowej ławy pod krawężniki (obmiar [5,08 + 1,40] x [0,20 x 0,40] = 0,518 m²);

i) wykonanie betonowych wtopionych krawężników najazdowych o wymiarach 12 x 25 cm na podsypce cementowo – piaskowej (obmiar 5,08 + 1,40 = 6,480 m);

j) wykonanie nawierzchni z betonowej kostki brukowej o grubości 8 cm na podsypce piaskowej z materiału z odzysku w 90 % (obmiar 121,102 m²);

k) wykonanie nawierzchni z betonowej kostki brukowej o grubości 8 cm na podsypce cementowo – piaskowej w progu wejścia (obmiar 0,220 m²);

l) wywiezienie gruzu spryzmowanego samochodami samowyładowczymi (obmiar 1,810 m³);

m) poniesienie opłaty za składowanie gruzu i ziemi (obmiar 1,810 m³).

W razie niewykonania powyższych czynności przez pozwanego w terminie jednego miesiąca od daty uprawomocnienia się wyroku, powódka wniosła o upoważnienie jej do usunięcia wad w wykonanej przez pozwanego nawierzchni z kostki brukowej poprzez wykonanie wymienionych przez nią prac, a w tym celu zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 9.729,19 zł. Jednocześnie powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje żądanie powódka wyjaśniła, że w dniu 11 czerwca 2012 roku zawarła z pozwanym umowę na wykonanie robót budowlanych, przedmiotem której było wykonanie – w terminie do dnia 29 czerwca 2012 roku – nawierzchni podwórka z kostki brukowej przy ulicy (...) w G.. Na wykonany przedmiot umowy pozwany udzielił powódce gwarancji na okres 36 miesięcy, liczony od dnia odbioru końcowego, który nastąpił w dniu 4 lipca 2012 roku. Powódka wskazała, że w okresie obowiązywania gwarancji w wykonanym przez pozwanego przedmiocie umowy ujawniły się wady i usterki, o czym powódka zawiadomiła pozwanego. Pozwany uznał zakres wad wskazany przez powódkę, jednakże ostatecznie ich nie usunął. Także skierowane do pozwanego wezwanie do usunięcia wad nie doprowadziło do podjęcia przez pozwanego żadnych prac.

Na rozprawie w dniu 9 lipca 2014 roku pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa, kwestionując wystąpienie wad wskazanych przez powódkę.

Mimo podejmowanych prób polubownego zakończenia sporu, strony ostatecznie nie doszły do porozumienia.

W piśmie procesowym z dnia 15 grudnia 2015 roku powódka, wobec częściowego cofnięcia pozwu co do kwoty 1.296,81 zł ze zrzeczeniem się roszczenia, wniosła o zwrot od pozwanego na jej rzecz w całości poniesionych przez nią kosztów procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 czerwca 2012 roku Wspólnota (...)położonej w G. przy ulicy (...) zawarła z B. W., prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowo Usługowe (...), umowę o wykonanie nawierzchni podwórka przy ulicy (...) z kostki brukowej, z terminem zakończenia prac wypadającym na dzień 29 czerwca 2012 roku. Na wykonany przedmiot umowy B. W. udzielił zamawiającemu rękojmi i gwarancji na okres 36 miesięcy, liczony od dnia odbioru końcowego.

/okoliczności bezsporne, a nadto dowody: umowa z dnia 11 czerwca 2012 roku (k. 13), aneks do umowy z dnia 25 czerwca 2012 roku (k. 14), notatka z dnia 25 czerwca 2012 roku (k. 17)/

Końcowy odbiór robót wykonanych przez B. W. nastąpił w dniu 4 lipca 2012 roku. W sporządzonym protokole wskazano zakres wad, które miały zostać usunięte przez B. W. do dnia 5 lipca 2012 roku (wypoziomowanie progu przy drzwiach, zabudowanie krawężnika najazdowego na pion – od strony posesji numer (...), obniżenie terenu, zmiana poziomu nawierzchni przy murze).

/okoliczności bezsporne, a nadto dowód: protokół odbioru z dnia 4 lipca 2012 roku (k. 15)/

W dniu 25 lipca 2012 roku doszło do spotkania między przedstawicielami Wspólnoty (...)położonej w G. przy ulicy (...) B. W., w toku którego ustalono zakres prac, które miały zostać wykonane przez B. W. w celu usunięcia stwierdzonych wad.

/okoliczności bezsporne, a nadto dowody: notatka z dnia 25 lipca 2012 roku (k. 16), zeznania świadka A. P. (k. 60)/

B. W. nie wykonał zobowiązania do usunięcia wad.

/okoliczności bezsporne/

Pod koniec 2013 roku przedstawiciel Zarządu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. – A. P., dokonał oględzin w miejscu, w którym prace wykonywał B. W., w celu ustalenia jakie wady występują w wykonanej przez B. W. nawierzchni podwórka. Na podstawie tych oględzin i pomiarów, A. P. sporządził kosztorys inwestorski (w programie S., według stanu na miesiąc listopad 2013 roku), ujmujący zakres koniecznych do wykonania prac, aby wykonana przez B. W. nawierzchnia odpowiadała warunkom umowy (powierzchnia podwórka miała być równa, a krawężniki osadzone w sposób trwały). Łączna wartość robót koniecznych do wykonania wynosiła 8.964,15 zł netto (11.025,90 zł brutto).

/dowody: kosztorys (k. 9 – 12), zeznania świadka A. P. (k. 60)/

Zarząd (...)

z ograniczoną odpowiedzialnością w G., działająca w imieniu i na rzecz Wspólnoty (...) położonej w G. przy ulicy (...), wzywała B. W. do podjęcia prac zmierzających do usunięcia wad stwierdzonych w wykonanej przez niego nawierzchni podwórka. Skierowane do B. W. wezwanie nie przyniosło skutku.

/okoliczności bezsporne, a nadto dowód: pismo powódki z dnia 4 grudnia 2013 roku wraz z potwierdzeniem odbioru (k. 7 – 8)/

Nawierzchnia podwórka wykonana przez B. W. posiadała wady w postaci niewypoziomowanego progu przy wejściu, niezabudowanego krawężnika najazdowego na pionowy od strony posesji numer (...), niezmienionego poziomu powierzchni przy murze, co doprowadziło do powstania licznych kałuż wody po opadach deszczu. W celu usunięcia istniejących wad, na powierzchni placu należy wykonać prace polegające na:

- n) rozebraniu krawężników betonowych (15 x 30 cm) na podsypce piaskowej;
- o) ręcznym rozebraniu nawierzchni z tłuczni kamiennego o grubości 15 cm (obmiar $6,48 \times 0,5 = 3,240 \text{ m}^2$);
- p) rozebraniu nawierzchni z kostki brukowej betonowej na podsypce piaskowej (obmiar $186,31 \times 65\% = 121,102 \text{ m}^2$);
- q) rozebraniu nawierzchni z kostki brukowej na podsypce cementowo – piaskowej w progu (obmiar $0,2 \times 1,10 = 0,220 \text{ m}^2$);
- r) wyrównaniu istniejącej podbudowy tłuczniem kamiennym sortowanym z zagęszczeniem mechanicznym o średniej grubości warstwy po zagęszczeniu do 10 cm przy murze (obmiar $6,138 \text{ m}^3$);
- s) wykonaniu podsypki piaskowej z zagęszczeniem ręcznym o grubości warstwy 3 cm po zagęszczeniu (obmiar $61,380 \text{ m}^2$);

t) wykonaniu krawężników najazdowych wtopionych o wymiarach 12 x 25 cm na podsypce cementowo – piaskowej (obmiar 1,0 m);

u) wykonaniu zwykłej betonowej ławy pod krawężniki (obmiar [5,08 + 1,40] x [0,20x0,40]= 0,518 m³);

v) wykonaniu krawężników najazdowych betonowych wtopionych, o wymiarach 12 x 25 cm na podsypce cementowo – piaskowej (obmiar 5,08+1,40=6,480 m);

w) wykonaniu nawierzchni z kostki brukowej betonowej o grubości 8 cm na podsypce piaskowej z materiału z odzysku w 90% (obmiar 121,102 m²);

x) wykonaniu nawierzchni z kostki brukowej betonowej o grubości 8 cm na podsypce cementowo - piaskowej w progu wejścia (obmiar 0,220 m²);

y) wywiezieniu gruzu sprzymowanego samochodami samowyladowczymi (obmiar 1,810m³);

z) składowaniu gruzu i ziemi (obmiar 1,810m³).

Łączny koszt koniecznych prac wynosi 7.909,91 zł.

/dowód: opinia biegłego sądowego (k. 132 – 145)/

Powyższy stan faktyczny został ustalony przez Sąd częściowo na podstawie okoliczności bezspornych, które wynikały także z treści dokumentów złożonych do akt sprawy, tj. umowy o wykonanie robót budowlanych wraz z aneksem, protokołu odbioru, notatek, kosztorysu oraz pisma powódki. W pozostałym zakresie Sąd oparł się o zeznania świadka A. P. oraz opinię biegłego sądowego.

Sąd w całości przydał moc dowodów zgromadzonym w aktach dokumentom, których autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron reprezentowanych przez profesjonalnych pełnomocników. Również Sąd nie znalazł podstaw, by dokumenty te kwestionować w jakimkolwiek zakresie.

Na uwzględnienie w całości – jako wiarygodne – zasługiwały zeznania świadka A. P.. Treść zeznań była logiczna, rzeczowa oraz spójna wewnętrznie i zewnętrznie, tj. z materiałem dowodowym w postaci złożonych dokumentów.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się również na opinii biegłego sądowego, której treść nie była kwestionowana przez żadną ze stron reprezentowanych przez profesjonalnych pełnomocników. Zdaniem Sądu, opinia biegłego sądowego jest rzetelna, jasna i spójna. Została ona poprzedzona oględzinami nieruchomości, a biegły szczegółowo opisał zarówno stwierdzone przez niego wady w wykonanym przez pozwanego dziele, poszczególne pozycje - prace, jakie winny zostać wykonane celem usunięcia tych wad, a w końcu określił wartość tych prac.

Na rozprawie w dniu 22 kwietnia 2016 roku Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron, mając na uwadze, że wszystkie istotne dla rozstrzygnięcia sprawy fakty (wadliwe wykonanie prac przez pozwanego w ramach zawartej z powódką umowy, udzielenie gwarancji na wykonane prace, zgłoszenie wad pozwanemu i wezwanie do ich usunięcia, niewywiązanie się przez pozwanego z obowiązku usunięcia wad, a także zakres i wartość robót niezbędnych do usunięcia wad) zostały wyjaśnione na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego (dowodów z dokumentów, zeznań świadka oraz opinii biegłego sądowego). Dowód ten został zgłoszony na okoliczność przedmiotu umowy, ich odbioru, udzielenia gwarancji i zgłoszenia wad pozwanemu. Okoliczności te zostały wykazane złożoną umową, protokołem, pismem a z opinii biegłego jednoznacznie wynika zakres wad, w konsekwencji, prowadzenie dowodu z przesłuchania stron było zbędne i spowodowałoby nieuzasadnioną zwłokę w rozpoznaniu sprawy.

Na rozprawie w dniu 22 kwietnia 2016 roku Sąd postanowił przywrócić termin do uiszczenia zaliczki na poczet opinii biegłego sądowego, a to wobec okoliczności, iż mimo wcześniejszej deklaracji stron nie doszło między nimi do ugodowego zakończenia sporu, a w konsekwencji niezbędne okazało się dalsze prowadzenie postępowania, w tym przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo należało uznać za uzasadnione w części.

Celem usystematyzowania należy wskazać, że zawarta przez strony umowa jest umową o dzieło i odpowiada warunkom wyrażonym w treści przepisu art. 627 k.c., zgodnie z którym przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Umowa o dzieło jest umową określonego rezultatu (ma na celu wytworzenie dzieła, tu: wykonanie oznaczonych prac – wykonanie nawierzchni podwórka z kostki brukowej).

W przedmiotowej sprawie bezspornym było, że w dniu 11 czerwca 2012 roku strony zawarły umowę, na mocy której pozwany zobowiązał się do wykonania na rzecz powódki określonego dzieła (nawierzchni podwórka z kostki brukowej) i udzielił powódce 36 – miesięcznej gwarancji na wykonane dzieło. Umówione dzieło zostało przez pozwanego wykonane i odebrane przez powódkę z zastrzeżeniem istnienia jego wad. Bezspornym było także, że po zakończeniu prac i wydaniu dzieła, powódka zauważyła, że dzieło dotknięte jest wadami, co zostało zgłoszone pozwanemu. Pozwany przy tym, mimo deklaracji, nie usunął wad dzieła w ustalonym terminie.

Powódka w treści swojego pozwu zawarła trzy żądania, domagając się **nakazania** pozwanemu usunięcia na jego koszt wad wykonanej przez niego nawierzchni z kostki brukowej w sposób opisany szczegółowo w pozwie i dalszych pismach procesowych, a w razie niewykonania przez pozwanego tychże prac w terminie miesiąca od daty uprawomocnienia się wyroku – **upoważnienia** jej do wykonania tych prac na koszt pozwanego, z jednoczesnym **zasądzeniem** na jej rzecz szacunkowej równowartości tych prac.

O ile Sąd uznał, że na uwzględnienie zasługiwało pierwsze żądanie (nakazanie), o tyle pozostałe żądania (wykonanie zastępcze i zasądzenie) Sąd uznał za przedwczesne.

Zarówno w doktrynie i judykaturze nie ma zgodności co do tego, czy możliwym jest, aby w ramach jednego postępowania powód dochodził nakazania pozwanemu określonego zachowania oraz upoważnienia do wykonania zastępczego, o którym mowa w treści przepisu art. 480 k.c. Dominujące jest jednak w orzecznictwie sądów stanowisko wskazujące na niemożność łączenia tych dwóch roszczeń w ramach jednego postępowania. Roszczenia te mają bowiem charakter konkurencyjny i wzajemnie się wykluczają – przewidziane w przepisie art. 480 § 1 k.c. upoważnienie do wykonania zastępczego jest bowiem surogatem **świadczenia**, którego istotą jest podjęcie przez wierzyciela (powoda) czynności zmierzających do wykonania zobowiązania ciążącego na dłużniku (pozwanym), gdy on sam w określonym terminie nie wykona swojego obowiązku (porównaj: wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 4 października 2013 roku, I ACa 788/12, LEX nr 1391884; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lipca 2004 roku, V CK 2/04, LEX nr 269749; Ruskiewicz B., Komentarz do art. 480 k.c., wyd. LEX). Nie wyłącza to uprawnień wierzyciela (powoda) do domagania się upoważnienia do wykonania określonych czynności na koszt dłużnika (pozwanego) w trybie art. 480 k.c., z pominięciem żądania nakazania, ale wyłączone jest jednoczesne dochodzenie obu tych zachowań.

Sąd uznał, że skoro w niniejszej sprawie powódka wystąpiła z żądaniem nakazania pozwanemu określonego zachowania, to nie może jednocześnie domagać się upoważnienia jej do wykonania zastępczego. Przydanie jej tego upoważnienia możliwe jest dopiero w sytuacji bierności pozwanego co do zastosowania się do nakazu zawartego

w wydanym wyroku. W sytuacji, w której powódka domaga się nakazania pozwanemu określonego zachowania (co eliminuje możliwość domagania się jednoczesnego upoważnienia do wykonania zastępczego), na wypadek niewykonania przez pozwanego nakazu przewidzianego w wyroku, powódka będzie mogła domagać się wszczęcia egzekucji w trybie przepisu art. 1049 § 1 k.p.c.

i wówczas, w ramach toczącego się postępowania egzekucyjnego, sąd egzekucyjny wyznaczy pozwanemu termin do wykonania czynności, a po bezskutecznym jego upływie – może udzielić umocowania powódce (wierzycielowi) do wykonania czynności na koszt pozwanego (dłużnika). Wymaga podkreślenia, że upoważnienie to – w układzie procesowym występującym w niniejszej sprawie, jest zarezerwowane dla trybu postępowania egzekucyjnego. W orzecznictwie i piśmiennictwie powszechnie aprobowany jest pogląd, że normę wyrażoną w art. 1049 k.p.c. stosuje się wówczas, **gdy w samym tytule egzekucyjnym nie postanowiono, że w razie niewykonania przez dłużnika określonej czynności wierzyciel będzie umocowany do wykonania tej czynności na koszt dłużnika** (porównaj: Marcewicz O., Komentarz do art. 1049 Kodeksu postępowania cywilnego, wyd. LEX). Wobec tego, że domaganie się w ramach jednego postępowania nakazania pozwanemu określonego zachowania i upoważnienia powódki do wykonania zastępczego jest wykluczone, to reguła wynikająca z art. 1049 k.p.c. znajdzie w pełni zastosowanie w niniejszej sprawie – powódka bowiem będzie dysponowała tytułem egzekucyjnym, który nie przewiduje upoważnienia zastępczego (jako że jest to roszczenie konkurencyjne wobec żądania nakazania określonego zachowania się), a zatem będzie uprawniona do domagania się upoważnienia zastępczego na podstawie art. 1049 § 1 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, uwzględnieniu podlegało jedynie żądanie powódki sformułowane w zakresie nakazania pozwanemu usunięcia na własny koszt wad
w wykonanej przez pozwanego nawierzchni z kostki brukowej podwórza przy ulicy (...) w G. poprzez wykonanie prac szczegółowo opisanych przez biegłego sądowego
w sporządzonej przez niego opinii, wraz z podanymi w niej obmiarami (pkt 2. sentencji wyroku).

W pozostałym zakresie, czyli co do żądania zastępczego upoważnienia powódki do usunięcia wad dzieła na koszt pozwanego oraz zasądzenia na jej rzecz szacunkowej równowartości tych prac, powództwo podlegało oddaleniu. Oddalając powództwo w powyższym zakresie Sąd oparł się o motywy zaprezentowane powyższej, tj. mając na uwadze, że upoważnienie zastępcze jest surogatem świadczenia, wykonania którego powódka domagała się od pozwanego i jest wobec niego roszczeniem konkurencyjnym, które nie może podlegać uwzględnieniu w tym samym postępowaniu. W konsekwencji, oddaleniu podlegało także żądanie zasądzenia kwoty stanowiącej szacunkową równowartość prac zmierzających do usunięcia wad dzieła oddanego przez pozwanego. Nie zasługiwało ono na uwzględnienie nie tylko z tego względu, że niezasadne okazało się żądanie co do wykonania zastępczego, ale także z tej przyczyny, że w przypadku gdyby powódce udzielono wykonania zastępczego do dokonania czynności na koszt pozwanego, to wówczas powódka musiałaby samodzielnie wyłożyć koszty wiążące się z wykonaniem wyroku w zastępstwie dłużnika, a następnie – w osobnym procesie – dochodzić zwrotu kosztów wykonania zastępczego. Także i z punktu widzenia treści przepisu art. 1049 § 1 k.p.c. należy zanegować możliwość przyznania powódce z góry określonej kwoty pieniężnej na poczet wykonania zastępczego, skoro przyznania jej sumy potrzebnej do wykonania czynności powódka może domagać się dopiero na etapie postępowania egzekucyjnego (pkt 3. sentencji wyroku).

Biorąc pod uwagę wszystkie powyższe rozważania, należało orzec jak
w punktach 2. – 3. sentencji wyroku.

W związku ze złożeniem w toku postępowania oświadczenia powódki o cofnięciu pozwu w części ze zrzeczeniem się roszczenia, tj. co do kwoty 1.296,81 zł, na podstawie art. 203 § 1 k.p.c. w zw. z art. 355 § 1 k.p.c., postępowanie w tym zakresie zostało umorzone, o czym orzeczono w punkcie 1. sentencji wyroku.

O obowiązku zwrotu kosztów procesu (pkt 4 sentencji wyroku) Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c. in principio uznając, że powódka uległa co do nieznaczącej części swojego żądania. Sąd uznał bowiem, że wszystkie poniesione koszty postępowania służyły wykazaniu zasadności roszczenia w zakresie nakazania wykonania czynności. Bez względu bowiem na zgłoszenie dalszych roszczeń, opłata od pozwu pozostawała tożsama, podobnie jak koszty

zastępstwa procesowego, a koszty opinii biegłego służyły wykazaniu zasadności żądania nakazania wykonania prac. Wobec uwzględnienia zasadniczego żądania a to nakazania, Sąd uznał za zasadne obciążenie w całości kosztami postępowania pozwanego. Z tych przyczyn, na ocenę Sądu nie wpłynęła okoliczność częściowego cofnięcia pozwu, które dotyczyło zapłaty. Na poniesione przez powódkę koszty procesu, wynoszące łącznie 3.769 zł, złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 552 zł, wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w kwocie 2.400 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz zaliczka na wynagrodzenie biegłego sądowego w kwocie 800 zł.

W sprawie pozostały do rozliczenia nieuiszczone koszty sądowe, tymczasowo poniesione przez Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Gliwicach, w wysokości 70 zł (wynagrodzenie biegłego sądowego za sporządzenie opinii). Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 zd. 2 k.p.c., Sąd nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gliwicach od pozwanego jako przegrywającego postępowanie, kwotę 70 zł (pkt 5. sentencji wyroku).

SSR Kamilla Gos-Górska